

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 12

15. JUNI 1938

•10. ÅRGANG

Banda=misjonen.

Et vidnesbyrd av en gammel India-misjonær som har vært på besøk hos søstrene i Karvi.

Jeg tenkte det vilde være interessant for dem som ber for og hjelper denne misjon og misjonærer å høre mine personlige inntrykk om hvad jeg så i julen og siden jeg kom hit på et kortere besøk.

Vi er omtrent en mil fra den lille kirken hvor møtene holdes. Før å komme dit må vi gå over en strekning med løs sand som gjør det vanskelig å komme frem, og rundt om oss er det fullt av apekatter. — Disse apekatter blir tilbudt som hellige, skjønt man har meget bry med dem, idet de spiser op folkenes avling og stjeler deres frukt osv.

Vi kommer frem til en liten men interessant Hindu-by. Der er en lang gate med butikker ute i gaten på begge sider. Folkene slår sig ned på gaten og plasserer sine varer rundt sig. På denne måte slipper de å betale noen husleie. Gatetrafikken består mest av oksespann, kameler og ikke å forglemme eselet.

Hinduene har en mengde guder som de tilber. Jeg har ikke tall på alle de guder jeg ser når jeg er ute og går, men de er tallrike, og det er templer på begge sider av veien for de forskjellige guder.

Ved enden av denne travle gaten er den lille kirken, hvor den sanne og levende Gud blir tilbudt og prist av mange menn og kvinner, noen av dem var engang hinduer og muhamedanere, men er nu rensset i Jesu dyrebare blod.

I julen blev det arrangert en dag til å gi korn, ris osv. samt klær til 500 fattige. Det blev et anstrengende arbeide, vi holdt på nesten hele dagen. Disse stakkars mennesker var så sultne at de nesten snappet maten fra hverandre. Det var et sørge-

lig syn å se disse skitne, sårede, lamme, blinde, spedalske og forkrøblede mennesker, hvorav mange var kommet langveis fra til denne julefest. Klærne som blev gitt dem var mest skjorter og frakker for å holde dem varme, for det er temmelig kaldt her om vinteren. Disse ting blir gjort av arbeidere her på stedet.

Sist mandag hadde vi en velkomstfest for søster Wergedal, som nettop er kommet tilbake fra Norge. Vi hadde først te og kaker, hvor efter et møte blev arrangert i bedehuset. Så kom det lykkelige tidspunkt da de skulde motta gavene, mesteparten av dem medbragt av søster Wergedal, og således sendt av dere som leser dette. Begeistringen var meget stor da gavene blev bragt inn, alle innpakket i papir med navn på. Efterat navnene var lest op, gikk Barbara Svendberg og Samuel Joi rundt med gavene til stor glede for de lykkelige.

Jeg satt der og iakttok alt. Alle disse kjære kristne satt, som de har for vane, på gulvet på et hvitt klede. Skjønt de hadde drukket te og spist kaker, var alt rent og ordentlig, deres ansikter skinte og deres hjerter var fulle av takk og pris til Gud. Hvor jeg skulde ønske at alle som hadde gitt disse praktiske gaver, også leketøi til barna, kunde se hvad jeg så, — de vilde ha fått lønn for ethvert offer de hadde gjort for å kunne være med å gi. Dette er grunnen til at jeg skriver om disse mine inntrykk. Jeg vil gjerne at dere skal vite hvad som blir gjort med gavene dere sender.

Det er ikke bare dette arbeide som blir gjort, men Gud frelser sjeler. Han forandrer hjerter, liv og vilkår. Sist søndag blev min sjel velsignet da jeg hørte på en av de sist omvendte, en muhamedaner, som med sin kone og tre barn var blitt

kristne. Der var mange hinduer på møtet, men han stod frimodig op med bibelen i sin hånd og fremsa sitt vidnesbyrd og talte fra ordet. Denne mann bekjente for alle at han trodde at Jesus Kristus er Guds sønn og at han er hans frelser. På møtet var der også en hindu med sin hustru som var blitt kristne og som nu ventet på å bli døpt. Jeg har personlig snakket flere ganger med disse to kjære menn og deres hustruer. Jeg vet at de er omvendt, og de går stadig fremover i sitt åndelige liv. Dette høres kanskje ikke så meget ut for dere, men hvis dere visste hvad det betyr for disse menn å ta dette standpunkt, vilde dere forstå hvilket mirakel er skjedd og hvilket arbeide Gud har gjort i dem.

Jeg har alltid glede av disse møtene. I bønnemøte for alle arbeiderne igår kom den Hellige Ånd over oss mens en av «The Babus» holdt på å be. De vet hvordan de skal be og vente på Gud. Budskapet som blev gitt på dette møte var fra Matt. 17: «Herre! Hvorfor kunde ikke vi drive den ut?» Vi gråt over vår mangel på tro.

Det er så meget en kunde skrive vi ser Gud arbeide, skjønt det hedske mørke er tett og vanskelig å gjennomtrengre. Vi vet at vanlig bønn ikke vil frelse disse folk og redde dem fra århundredes djevelske skikker, bare Jesu Kristi dyrebare blod kan gjøre det.

Vi forstår hvor vanskelig det er for enkelte mennesker å sende hjelp til misjonærer, hvilket arbeide det er for dere, og kanskje dere av og til er fristet til å tenke: «Er det umaken verd, hvorfor skulde jeg gi til disse hedninger?» Vi for vår del fristes enkelte ganger på samme måte, djevelen sier til oss: «Hvorfor vie ditt liv til disse utakkne mligte mennesker, se hvor få av dem takker dig, og er noen blitt bedre for hvad du har gjort for dem?» Sådanne tanker kommer til oss, særlig under den store hete og når insektplagen er nesten uutholdelig og vi

Fra krigsfeltet i China.

Brev fra Brundtland og Frelumstad.

Mine kjære søskende i Herren Jesus! Guds evige fred!

Sal. 91, 7. Priser Herren for løftene som er gitt oss. De gir hvile for sjelen, i storm og stille. Ja, det er dyrebart å være ledet av Herren, fra stund til stund; for Han leder oss på rettferds stier for sitt navns skyld.

Vi er nu her i Tai Yuan-Hsien hos Alfild og Åsta. Herren ledet oss hit og det er godt å være sammen i denne så redselsfulle krigstid. Vi har erfart at Jesus Kristus er en trofast venn, som vil beskytte oss overalt, og Han gir oss råd med sitt øie. Og mens vi var i Kiaoch'eng — i mellom all larm av flyvemaskiner og japanske soldater, hvisket Herren i vårt øre, mens vi var i bønn til Ham disse ord: «Drag nu bort i fred!»

Alfild og Åsta sendte oss også et brev med et bud og spurte oss om vi vilde komme til Taisjii-an-hsien, og da Herren på forhånd hadde gitt oss beskjed, tok vi bestemmelsen og pakket vår lille proviant og reiste. Med et norsk flagg på vognen kunne vi da komme avsted gjennom soldatmengden og forbi den store flyveplassen som er rett utenfor by-

er omgitt av urenslighet og dertil kommer arbeidsbyrden og pengeknappheten; men pris skje Gud, han hjelper oss til å holde ut og følge den samme vei han gikk.

Jeg er en avgått offiser i Frelsesarmeen, min mann døde i India etter mange års tjeneste i dette land. Han ligger begravet i Benares, — hvor millioner av pilgrimmer kommer for å få sine synder vasket bort i Ganges-floden, og på hans gravsten står ordene: «Jesu Kristi blod renses fra all synd».

Må Gud velsigne alle som leser denne lille beretning om det arbeide jeg ser blir gjort i denne misjon — måtte dere i tro gjøre det arbeide Gud viser dere, og yde eders gaver hvor Gud ber eder gi dem. Legg alt på Guds alter så Gud kan hellige gaven.

Med kjærlig hilsen, eders i Herren
Millie Ross.

en. Det var en tids stillhet i krigen da. I det øieblikk så vi flyvemaskiner som både landet der og steg op. Da vi fikk høre i oktober måned at fienden var kommet til hovedstaden Taisjii-an fu var vi da sammen med våre kinesere til bønnemøte og Herren hvisket disse citerte ord fra Sal. 91, 7 i mitt øre og jeg fikk mot og trøst. Den 7. november blev vår by Kiao-Ch'eng bombardert og vi gikk tilfjells for å søke ly for bombene. Og vi var nettop kommet ut av byen, da det brøt løs og på veien opover fjellet måtte vi kripe i skjul for flyvemaskinene. Men lovet være Herren som så trofast har hjulpet oss i denne tid. Ja, Hans pris skal alltid være i min munn. Vi var på fjellet i tre dager og vi fikk bo hos en gammel enke. Hun viste at når vi var der var også hun beskyttet, da vi jo fortalte henne om vår store Gud og hun trodde på dette.

De kinesiske soldater kom nu alle sammen over fjellet, stakkars. De kom alle innom, der hvor vi bodde og fikk litt grynsuppe og vi talte med dem om Herren Jesus. Da de gikk, sa vi til dem: «Vi skal bede for dere.» Og med gråten i halsen og smil på kinn fortsatte de videre med tanken på at de gikk døden imøte.

Mange av dem hadde mistet sine hjem og familie. Dårlig gikk de klædd og nesten ingen mat fikk de, derfor var de nødt til å be om mat, fra fjellfolket. Stakkars arme kinedem på bønnens arme frem for våre sere! Vi vil hjelpe dem, vi vil bære himmelske Fader!

Skal vi ikke kjære søsken, elske den døende menneskeslekt og gi våre liv for å frelse dem? Jo, Herre Jesus hjelp mig!

Herren Jesus gav sitt liv for mig. Inderlig takk kjære Herre for alt!

Den siste dag vi var på fjellet kom en av de øverste officerer med sin hærstyrke. Han befalte flere soldater å bevokte oss den natt. Og det var vi meget glade for, da vi så at disse var dårlige soldater. Her var sikkert mange både røvere og kommunister iblandt dem; men ingen hadde makt til å gjøre oss noe, da ikke Herren tillot det.

Den fjerde dag forlot vi fjellet på veien nedover, passerte vi tusenvis av soldater og da hendte det to av dem stoppet oss og vilde penger av oss. Da de ikke fikk penger satte den ene soldat geværet ned og bad til Herren. Så sa jeg til ham som vilde skyte Kom herved så skal du få brød. Han hadde en skalk tilovers. Han gav geværet ned og kom etter brodet. Han spurte mig da: «Har du penger?». «Ja», sa jeg. «Her kan du min portemonæ.» Men da det bare 40 cent brydde han sig ikke om det. Inger hadde en vattkåpe på armen og den tok han. Og vi gikk videre, prisende Herren for hans varende makt.

Ære være Gud, ingen får lovte røre hans utvalgte uten at Herren tillater det. Men Herren hadde så ledet oss, derfor var vi tryggeste nyttår en 14 dages tid, men kriger de heftig. I de tre siste dager er 4 store byer tatt i Shansi. Flymaskinene ser vi full-lastede dag antagelig med bomber. Her vi det nu stille, da jo dette sted inntatt fra før.

Ja, hvor godt det er kjære skend å være gjemt i Gud. Indelig takk for deres forbønner, ja har følt oss i denne tid omgitt av troendes bønner og nu kan dere se Herren for bønnehørelse. Lov være Herrens dyrebare navn. Og vil fortsette å be og Herren vil om så komme med vederkvegelsens tid over folket.

Vær med oss i bønn for Kinavrelse.

Her må jeg slutte dette brev. Fred over Guds Israel!

Mange kjærlige hilsener Eders Kristus søstre Inger og Christofa.

Ny misjonær.

Kjære venner!

«Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet I døpt dem til Faderens og Sønnes og den Hellige Ånds navn, lærer dem å holde alt det som har befalt eder. Og se, jeg med eder alle dage inntil verdens ende.»

Jeg venter nu på at veien skal åpnes så at jeg kan reise ut til Syd Afrika og opta arbeidet efter mine foreldre som er her hjemme. Det har

MI

Jeg er anm

som en innle

av misjonssak

spørre:

«Hvorfor

psjonsvirksomh

— Selvfølg

psjonsbefalinge

osagt vi skal g

Ja, det er

lov til å stans

som gjør det

nettop nu og

som enu ikke

Vi går lang

helt til den ga

bodd av 8 sje

sonner Sem. K

sonnes hustruer.

Flyverdens folkesl

disse.

Det er selvf

påviset hvem av

av jordens mar

fra men både

forteller oss

klarhet at jøde

slektede stamm

stammer fra Se

nedstammer fra

de nordligste fo

stammer fra Ka

ok ikke vært m

men Herrens t

våre tanker. De

mig til å gå å f

budskap til der

jeg går med gle

svet å være med

dens ende.

Be for mig. H

Hilsen fra en rin

Det er nokk

av misjonærene

motta budskape

Jenny har fått

Jenny Evenstad

Afrika og fra

med misjonsarbe

Vi har ikke

skal komme tilb

Husk henne i b

MISJONSARBEIDET

Innledning av *E. Syvertsen* på konferansen i Moss.

Jeg er anmodet om å si noen ord som en innledning til behandlingen av misjonssaken, og vil da først spørre:

«Hvorfor driver vi egentlig misjonsvirksomhet?»

— Selvfølgelig fordi Jesus i misjonsbefalingen i Matt. 28, 19 har sagt vi skal gjøre det! —

Ja, det er riktig, men la mig få lov til å stanse litt ved noen tanker som gjør det dobbelt nødvendig — nettopp nu og tross alle vanskeligheter — å bringe evangeliet ut til dem som ennå ikke har hørt.

Vi går langt tilbake i historien helt til den gang jorden var bebodd av 8 sjeler, Noa og hans tre sønner Sem, Kam og Jafet med deres hustruer. Bibelen lærer at alle verdens folkeslag nedstammer fra disse.

Det er selvfølgelig ikke mulig å påvise hvem av Noas sønner ethvert av jordens mange folk nedstammer fra men både bibelen og historien forteller oss med overbevisende klarhet at jødene og deres nærbeslektede stammer i Lille-Asia nedstammer fra Sem, at Europas folk nedstammer fra Jafet og at iallfall de nordligste folkeslag i Afrika nedstammer fra Kam.

nok ikke vært mine tanker å reise ut, men Herrens tanker er høiere enn våre tanker. Derfor har han nu kalt mig til å gå å forkynne det glade budskap til den døende verden og jeg går med glede da Herren har lovet å være med alle dager inntil verdens ende.

Be for mig, Herren kommer snart.

Hilsen fra en ringe søster i Herren

Oslo den 8—6—38.

Jenny Evenstad.

Det er nakk med glede de mange av misjonærene Evenstads venner vil motta budskapet om at deres datter Jenny har fått kall til Afrika. Str. Jenny Evenstad er jo opvokset i Afrika og fra barndommen kjent med misjonsarbeidet.

Vi har ikke mere plass nu, men skal komme tilbake til dette siden.

Husk henne i bønn.

Red.

Når derfor Noa uttalte sin velkjente profeti over sine tre sønners efterkommere, var det hele verdens historie han forutsa i disse få, men innholdsrike ord.

Om Kam hadde han bare en ting å si:

«Trellers trell skal han være.»

Om Sem fortalte han to ting:

Herren skulde være hans Gud — og Kana'an skulde være hans trell.

Om Jafet derimot kunde han fortelle tre ting:

Gud skulde gjøre det vidt for ham — han skulde bo i Sems telter — og Kana'an skulde være hans trell.

Efter 8—900 år begynte profesien å gå i oppfyllelse for de to første stammers vedkommende.

For Jafets vedkommende tok det 2400 år før den første del av profesien gikk i oppfyllelse, da — som Paulus uttrykker det i Efeserbrevet — de som fordom stod utenfor, utelukkede fra Israels borgerrett, uten håp og uten Gud blev de helliges medborgere og Guds husfolk. Dette stod åpent for alle, men det forunderlige er at det var de europeiske folkeslag som tok imot evangeliet.

Kristendommen blev den hvite manns religion — Herren blev Jafets Gud, som han før hadde vært Sems Gud. — Jafet bosatte sig i Sems telter.

Men det skulde gå enda lenger tid før resten av profesien for alvor skulde få sin oppfyllelse. Det var først efter 4000 år at utvidelsen tok sin begynnelse.

Det er vel verd å legge merke til at i og med at Gud gjorde det vidt for Jafet, d. v. s. oss europere, fikk vi to store oppgaver å arbeide for — den ene, som Guds tillatelige vilje, å gjøre Kams efterkommere til våre trellere, og den annen, som Guds velbehagelige vilje, å bringe dem evangeliet.

Det er i de siste 200 år den hvite rase har arbeidet med disse store oppgaver og nu har den drevet det så vidt at så å si hele den øvrige verden har vært gjenstand for denne dobbelte innflytelse.

Men det er ikke tvil om at vi

nu står foran store og gjennomgripende forandringer i disse forhold. Det er mange tegn på de forskjellige misjons og kolonisasjonsfelter, som tyder på det, men jeg skal bare nevne et av disse, og det er det felt, hvor jeg selv har hatt best anledning til å følge med i utviklingen — nemlig Afrika.

Her har det vært spredte tilfeller av kolonisasjon helt siden portugiserne i 1505 underla sig portugisisk Østafrika, men først i 1884 begynte det imperialistiske og kapitalistiske kappløp om Afrikas deling.

Samtidig har det vært drevet en utstrakt misjonsvirksomhet.

Efter disse 60 års utvikling er forholdet at Italia i 1937 underla sig Etiopia — den siste frie stat i Afrika (Jeg ser selvfølgelig bort fra negerrepublikken Liberia, som er et eksperiment iscenesatt av de hvite) og at misjonsvirksomheten har utbredt sig over hele Syd Afrika og rundt alle dets kyster, således at det nu bare gjenstår endel — riktignok meget store — distrikter i Central-Afrika som ikke har hatt anledning til å høre evangeliet.

Når man så tar i betraktning at profeten Esaia i en og samme profeti nevner begge disse distrikter, idet han forutsier en krig på Etiopias fjell samtidig med en vekkelse i distriktene vestenfor og gjør dette i forbindelse med en rekke uttrykk som bare kan bety at verdenshøsten da er moden — at tiden for Guds veldige inngrep i menneskeslektens historie er inne. — ja da synes jeg det er all grunn for Guds folk til å kaste alle andre hensyn tilside og sette alt inn på å fullføre sin oppgave, likesom vår rases verdslige elementer har fullført sin.

Om jeg så skal få lov til å si noen ord om ordningen av de frie venners misjonsvirksomhet, vil jeg gå like løs på et ord som har vært meget fremme ved behandlingen av denne sak, nemlig uttrykket: «organisasjon».

Det er mange som avfeier dette uttrykk med et avgjort «enten eller», men jeg tror det er å ta saken litt for lettvindt.

La oss se litt på selve ordet. Det er ikke bibelsk. Et leksikon vil fortelle oss at det i sin opprindelige mening bare gir uttrykk for *den innre oppbygning av et legeme, et samfund, en bedrift o.s.v.*

Det er således i sig selv et ganske ufarlig uttrykk.

I almindelig språkbruk pleier man imidlertid, på grunn av de fordeler og ulemper en mer eller mindre gjen nemgripende organisasjon fører med sig, og legge nokså meget mere i uttrykket.

Det man i første rekke tenker sig i forbindelse med uttrykket organisasjon kan deles i de gode egenskaper: orden og samarbeide og i de dårlige: partisinn og maktmisbruk.

For enhver troende er det selvfølgelig nødvendig å ta avstand fra enhver form for organisasjon som innebærer noen av disse sistnevnte egenskaper, som bibelen stempler som synd, og desuten må han til enhver tid ta sig ivare for å komme inn under forbannelsen i Jeremias 17: «Forbannet er hver den som forlater sig på mennesker, som holder kjød for sin arm.» Det vil i denne forbindelse si at han setter sin lit til den samlede styrke i en menneskelig sammenslutning.

Vår tillid må til enhver tid og i enhver henseende være Herren.

Dette betyr imidlertid ikke at vi må ta avstand fra de gode egenskaper: orden og samarbeide. Tvertimot: Guds ord inneholder både formaninger og opmuntringer til å legge vinn på disse dyder.

Det er disse gode egenskaper som mange har savnet i den frie misjonsbevegelse, og det er dette forhold som det er om å gjøre å få rettet på — på en forsvarlig, bibelsk måte.

På konferansen i Drammen i 1935 blev følgende regler for ordningen av misjonsvirksomhet enstemmig vedtatt:

(Reglene er før inntatt i «M.R.» Red.)

Jeg mener fremdeles at dette er den bibelske og samtidig mest praktiske ordning av misjonsvirksomheten. Det gjelder bare at ordningen respekteres av misjonærer, forstandere, eldstebrødre og forsamlingen.

Det er imidlertid fremkommet et forslag til forandring i disse regler, således at punkt 1. kommer til å lyde:

«Enhver misjon eller misjonær

arbeider fritt og selvstendig og har sin egen kasserer.»

Dette forslag fremkommer på foranledning av Congomisjonen, som har til hensikt — om Gud vil — å sende endel nye misjonærer ut til sitt felt i Belgisk Congo.

Når jeg i 1935 var med å foreslo punktet i sin daværende form, var det fordi jeg anså det uriktig å foreta en unaturlig sammenslutning av misjonærer som virket helt uavhengig av hverandre — bare for å oppnå en større menneskelig — organisatorisk — styrke.

Når jeg nu anbefaler tilføielsen som den er foreslått av Congomisjonen er det fordi jeg finner det likeså viktig å foreta en unaturlig oppstyking av en misjonsvirksomhet, bare for å følge en regel, som ikke er grunnet på noe påbud i skriften, men som etter all sannsynlighet skriver sig fra en altfor overdreven frykt for ordet «organisasjon».

Husk dette!

Misjonær Glittenberg og hustrus hjemreise er nødvendig og det behøves midler. Kunde ikke det la sig gjøre at man tok op et offer til dette formål på stevnene i sommer om nødvendig efter at de andre offere var optatt. Men glem det nu ikke.

Konferansen på Moss.

Det er like efter konferansen er over dette skrives og man føler inntrykkene strømmende innover sig. At konferansen var vellykket og til velsignelse er det vel ingen tvil om. Det var en broderlig ånd og tone over forhandlingene og samtalene, likesåvel som over de evangeliske møter. Om det til sine tider kunde være delte meninger, som det naturligvis alltid blir, var det rent velgjørende å merke hvor broderlig og helt igjennem forståelsesfulle man var imot hverandre.

Brødrene Haug og Martinsen som ledet samtalene var både broderlige og ledet det hele greit. Personlig syntes vi nok det skulde vært holdt sig mere til emnene enn det til tider blev gjort, men det er ikke så godt alltid. Og om det ikke alltid blev fulgt «linjene» så helt, så var det lærerikt allikevel. Er også sikker på at alle tilreisende er begeistret over den enestående gode mottagelse vi fikk. Herren vil lønne igjen.

Oplysning! Opro

Som nevnt på konferansen i M. — så har vi nu tilbud om å Evenstads stasjoner tilbake igjen.

Der er 9 skoler på misjonsfeltet. De 3 underholdes av regjeringen, det viser at de setter pris på arbeidet og de andre av foreldre og misjoneren derute og hjemme. 16 — seks plasser er der hvor Guds ord k forkynnes. Så det er et åpent felt.

Pastor Ludv. Johnsen som har vært derute en tur — sa, at kan dere overta dette arbeide gjør dere god gjerning, noe dere aldri vil gre på».

Innløsningen blir ca. 5000 kroner, eller noe under det. Men kommer jo til vedlikeholdet av beidet.

Venner! La oss her ta et løft til Herren! Nu har vi anledning til vise vår misjonsiver. Se 1. Krøn. 2

Før dette tilbud kom fra «Ansemisjonen» fikk str. Jenny Evestad kall fra Herren å gå ut igjen feltet. Hun kan jo sproget og er gudfryktig søster som sikkert vil til stor hjelp for dem som holder skansen der ute — str. Nesfossen str. Haraldsen. De behøver hjelp.

Bidrag til innløsning av stasjonene og til str. Evenstads utreise sendes til: Jul. Parlow, Neberggt. 9 III, Oslo.

Så er saken anbefalt på det beste. Broderligst M. K. Kleppe.

Neste nr. kommer ikke før ca. 15. juli.

Vi fikk mange opfordringer å fortsette med det formatet for nr. var trykt i og enda det blir endyrere skal vi forsøke å fortsette med det.

En hel del stoff må stå over grunn av plassmangel denne gang.

Vi begynner med referatene fra konferansen i Moss i dette nr. da «Røsten» er misjonsblad begynner vi med misjonssaken.

I førstk. nr. kommer Kleppe innledning og siden blir det innlevert efterhvert eftersom vi har plass til

Bed for oss!

MISJO
Fritt, uavhengig

Bladet utgis av Misjonskomité.

i måneden. Alle brev til redaksjon og der adresse:

«Misjons-Abonnement

kr. 2.00 for halv

Til utlandet

år. Bladet bestilles av anstalter og Adresseforan

se og betalingsadresse.

Stevne ransen

Stevnet fikk en ganske god fremmøtt, og ge kom en hel

Å gi et utskjellige mø vilde fylle f en megt kor

Da musik møtets begy lokalet pakket var vakkert

det svenske. En god ånd

begynnelsen

Mannskor

var utrettelig

Br. Mart

kommen og

efter forsam

ne samværet

Flere av

ter vidnet.

1ste pins

Lokalet v

gynte kl. 1

var også en

ordnet med

utenfor fikk

Sangkore

ger og br. N

1—21.

Ingeniør

bok 40,33

der skyen».

ge fra Sver

være rør h

vann kan l

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Stevnet og konferansen i Moss

Stevnet og konferansen i Moss fikk en ganske god tilslutning. Venner fra praktisk talt hele landet var fremmøtt, også fra Göteborg, Sverige kom en hel bus.

Å gi et utførlig referat fra de forskjellige møter er helt umulig. Det vilde fylle flere nr. Her skal bare gis en megst kortfattet oversikt.

Da musikkvennene stemte i ved møtets begynnelse pinseaften var lokalet pakkfullt av folk. Lokalet var vakkert pyntet og på et bord stod det svenske, norske og danske flagg. En god ånd hvilte over møtene fra begynnelsen til slutt.

Mannskoret og strengemusikken var utrettelige hele tiden.

Br. Martinsen ønsket alle velkommen og leste et Guds ord hvorefter forsamlingen bad Gud velsigne samværet.

Flere av de tilreisende predikanter vidnet.

1ste pinsedag.

Lokalet var overfylt da møtet begynte kl. 10.30, og utenfor lokalet var også en hel del samlet. Det var ordnet med høttaler og de som var utenfor fikk høre.

Sangkoret sang et par vakre sanger og br. Martinsen leste Ap. gj. 2, 1—21.

Ingeniør A. Haug leste 2. Mosebok 40,33 og talte om å være «under skyen». Derefter talte br. Belfrage fra Sverige fra Joh. 4, 14 om å være rør hvorigjennom det levende vann kan ledes til tørstige sjeler.

Det var en god ånd over møtet og mange dyrebare sannheter fra Guds ord kom frem.

Kl. 4 var vi atter samlet. Br. Thveter, Moss leste Salm. 62, 6—8 hvorefter br. Edv. Henriksen, Fredrikstad talte ut fra Fil. 2, 6—7 om å ligne Kristus i å gå ydmykelses vei. Br. Engvik, som har tilhørt baptistene, talte fra Joh. 12, 20—27. Br. Ernst Falck sang og Bernhard Nilsen, Kjellås m. flere vidnet.

Kl. 8 var det møte på Kanalen og deltagerne gikk i samlet tropp fra «Logen» til Kanalen. Det var et veldig demonstrasjonstog på ca. 1000 mennesker med musikken i spissen. «Toget» gikk en runde om byens torv og hovedgate til møtestedet. Det var nesten som en 1. mai med tilskuere både på fortaug, i vinduer og på plassen.

På Kanalen var det ganske sikkert over 1500 mennesker samlet. Strengemusikken, mannskoret, E. Falck og brødrene Andersen og Hushovd sang og spilte.

Br. Ruben Dammen, E. Falck og Gundersen fra Arendal talte Guds ord til den store folkemasse..

Tilslutt sang noen svenske søstre et par sanger.

2nen pinsedag.

Br. Kleppe innledet emnet: «Den apostoliske menighet i skriftens lys» og det var de aller flestes opfatning at det lykkes broderen å fremholde Guds ord på en overbevisende måte. I samtalen om emnet etterpå deltok flere.

(Vi er lovet å få et referat av innledningen og det blir da inntatt senere).

Kl. 4 fortsatte samtalen. Br. Enok Wangberg begynte og nevnte tilslutt at det burde holdes en spesiell bønnedag om vekkelse.

Da det er umulig å nevne alle må det bare sies at en hel del brødre deltok.

Da det har vært uttalt at broder Kleppe lærte at Åndens dåp og gjenfødelse var ett og samme, blev han tilspurt av br. Martinsen om det var slik. Br. Kleppe svarte: «Nei. Det er to ting.» og han lærte ikke at det var det samme. Br. Martinsen uttalte så at det også var forsamlingen i «Logen»s syn.

Det blev også påpekt at det behøves mere vekkende forkynnelse om nødvendigheten av regelmessig brødsbrytelse, at man måtte være

nøie med ikke å overse synd i forsamlingene m. m.

Kl. 7 var det evangelisk møte, hvor flere av de predikende brødre var i ilden.

Tirsdag.

I formiddagsmøtet var emnet misjonssaken. Br. Erling Syvertsen, Drammen, innledet. (Ref. av innledningen annet sted i dette nr.) Flere deltok i samtalen og man vedtok følgende bestemmelser:

I.

Misjonsutvalget som blev valgt i Drammen 1935 skal fortsette.

Enstemmig vedtatt.

II.

Punkt 1 i de bestemmelser som blev vedtatt 1935 hadde følgende ordlyd:

«Den nuværende ordning med at hver misjonær har sin egen kasserer og arbeider fritt og selvstendig opprettholdes.»

Denne bestemmelse blev forandret til:

«Enhver misjonær eller misjon har sin egen kasserer og arbeider fritt og selvstendig.»

Vedtatt med overveldende flertall.

Samtalen fortsatte kl. 4 hvor broder Belfrage innledet om åndens dåp og fylde. (Muligens ref. senere).

Br. Martinsen svarte på noen spørsmål om innskrivning m. m. Han fant det var praktisk å ha adressekalender i en by hvor det var stor virksomhet, men på småsteder hvor man kjente hverandre og forholdene var helt anderledes enn i byer og større steder var det naturligvis unødvendig. Man måtte vokte sig for å bli ensidige i noen retning.

Br. Lind henstilte til forsamlingen at hvis det kom vanskeligheter i forsamlingene som de ikke selv kunde klare, da å søke hjelp hos andre brødre som hadde godt vidnesbyrd og som de hadde tillid til.

Efterpå var de predikende brødre og eldstebrødre samlet og samtalte om et indre anliggende.

Kl. 8 var det evangelisk møte igjen. Br. Hushovd sang og talte fra Salm. 103 om Herrens velgjerninger. Derefter talte brødrene Sørli, Haug, Moger og flere.

Det var et enstemmig vidnesbyrd av mange at disse dager i Moss hadde vært til velsignelse og de var takknemlig til Gud og forsamlingen

Forkynn Ordet.

2. Tim. 4, 2.

Mikael Kristiansen.

«Forkynn ordet, vær rede til å forkynne ordet, i tide og i utide, overbevis, irettesett og forman med all langmodighet og lære.»

Apostelen sier oss her når vi skal forkynne, nemlig i tide og i utide. D.v.s. alltid. I møter, i hjemmene, på arbeidsplassen, på torvene, ved veiskillene, alltid og over alt. Ordets utbredelse må ikke bare være en møtesak. Er det noe som begeistrer oss taler vi gjerne om det til enhver tid.

I gamle paktens tid vilde Gud at hans ord skulde lyde alle vegne. «Så legg da disse mine ord på eders hjerte og på eders sjel, og bind dem til tegn på eders hånd, og la dem være en tankerem mellom eders øine og lær eders barn dem ved å tale om dem når du sitter i ditt hus, og når du går på veien og når du legger dig og når du står op og skriv dem på dørstolpene i ditt hus og i dine porter.» (5. Mos. 11, 18—20).

Sædemannen som gikk ut for å så, sådde så rikelig at det falt sæd på veien, på klippegrunnen, blandt torne og i god jord.

Om vi hadde et indre liv likt Elihu (se Job. 32, 18-20) skulde vi nu snart reise oss av egoismens selvop-tatte stilling for å åpne vår munn og vår røst som «Zions gledes bud.»

«De hellige Guds menn talte,»

i Moss for at de fikk komme. Begge de to pinsedagene var det fellesmiddag på «Håndverkerlokalet». Det deltok ca. 150 mennesker i fellesmiddagene. Det var god betjening og utmerket mat.

Mossevennene viste en enestående gjestfrihet og at den store skare av tilreisende kunde få herberge, viser at de ikke har glemt Hebr. 13, 2.

Så er stevnet og konferansen over og vi alle er et lyst minne rikere og har fått ord fra Herren med på veien som skal ha betydning for livet og evigheten.

Er sikker på å ha alle med i ønsket om Guds rike velsignelse over de frie venner. At Herren må bruke dem til sjeles frelse og sitt navns forherligelse.

Referent.,

står det. De var ikke tause og stumme. Drevne av Guds ånd talte de Guds ord. «Forkynn ordet i tide og i utide». Ordet er levende og kraftig. Det skal ikke vende tomt tilbake, men lykkelig utføre hvad Herren har sendt det til. Om såmannen ikke er så lærd, hvad gjør det, bare såkornet er godt.

Apostelen sier også hvad Timoteus skal forkynne. «Overbevis, irettesett og forman.» sier han. Det er ikke den letteste oppgave å irettesette og forman. Den forkynnelse ledsages ikke ofte av jubel, men trenge nok nu som på Pauli tid. Barnene skal ikke bare ha mat og klær. De skal opdrages i Herrens tuktt og formaning ellers blir de stridbare, u høielige og vanskelige å ha i hjemmet. Forkynnelse uten formaning er noe for dem som klør i øret; men til den sunde lære hører også formaningen. (2. Tim. 4, 3—4). Ja, forkynnelsen blir usund og fører til åndssykdommer hvor det ikke gis plass for tuktt og formaning. Ingen opriktig kristen vil si, at bibelens breve fører til trelldom, skjønt jo hvert brev er gjennomtrengt av formaninger. «Formaner hverandre». (Hebr. 10, 25). «Forman hverandre hver dag, forat ikke nogen av eder skal forherdes ved syndens svik.» (Hebr. 3, 13.) «Tal dette og forman og irettesett med all myndighet.» (Tit. 2, 15). «En tilsyns-mann, må være istand til å forman ved den sunde lære.» (Tit. 1, 9.) Vil ikke stånse eller sitere flere skriftsteder. Her sies at vi skal forman hverandre hver dag. At man skal forman med myndighet og ved den sunde lære.

I brevet til Romerne skriver apostelen først om synden og dens følger; (kapitel 1 og 2), derefter om rettferdiggjørelsen og friggjørelsen i Kristus (kapitel 3, 11) for så i kapitel 12 å la formaningen drysse ned over dem. «Jeg formaner eder altså brødre ved Guds miskunn at i fremstiller eders legemer som et levende hellig og Gud velbehagelig offer. (Rom. 12, 1.)

Slå op din bibel og se hvorledes Paulus gikk frem i sitt arbeide og forkynnelse i de 3 år han virket i

Efesus. Det er lærerikt. (Se Ap. 20, 31.) Gud hjelpe oss å forkynne ordet i tide og i utide, overbevis, irettesette og forman med all langmodighet og lære. Amen.

SPREDTE FELTER

På reise med evangeliet.

I høst og vinter har jeg fått besøkt en rekke steder i Finnmarksfjorde og havdistrikter.

Meget trist har det virket å finne enkelte hjem hvor sorg og nød den daglige gjest. Godt er det i danne tilfeller å få bringe de trengte sjele et ord fra vår felle Frelser, hvis kjærlighet rekker alle. Ja selv dem som rent synes ha tapt troen på lysere dager.

Det har likeledes gledet mig å gi klær der det trengtes.

Takk til dere alle som satte mig stand til det.

Like etter påske reiste jeg så Tromsø fylke. Sistnevnte fylke ligger riktignok lengre syd og har bedre jordbruksforhold enn i Finnmark.

Økonomisk sett er dog ikke stillingen meget lysere, og på det like område er det i begge fylker der som er mer og mindre forsømt og hvor der er sjele som lengter efter Gud.

Av befolkningen i Finnmark synes dog de aller fleste å være meget mindre mottagelige for Guds ord.

Har nu en tid virket i Tromsø, hvor et av de første steder jeg besøkte var Lasiesbogen.

Som vanlig var det stor søkning til møtene. Herren har da også uttatt sig noen på dette sted, som all tid er med i bønn og arbeide.

Vennene har begynt misjon til innsamling av midler til bedehuset er også gitt tomt og om vi kunde skaffe kr. 3000 vilde et lite bedehus straks blitt opsatt. Her er mange mil til hver kant som er helt uten bedehus, så pengene som anvendes her er vel anvendt.

Så atter herfra via Finsnes til en del steder i Lenvik herred, over alt disse strøk hilstes på gamle venner som nu ikke har hatt besøk av mig på et år og derover.

Så atter til Rossfjord hvor jeg samles med vennene på Eben-Ezer. Sammen med br. Kleppe var jeg her i juli 1937. Vennene var takk-

ikt. (Se Ap. 8)
oss å forkynne
side, overbevise
e med all lang
men.

FELTER

angeliet.

er jeg fått besø
i Finnmarkens

virket å finne
ng og nød var
lt er det i så
bringe de be-
a vår felles
t rekker alle,
rent synes å
dager.

det mig å få

m satte mig i

te jeg så til
te fylke lig-
og har be-
nn i Finn-

g ikke stil-
å det ånde-
e fylker ste-
re forsømte
gter efter

nmark sy-
være meget
Guds ord.
Troms fyl-
steder jeg

or søkning
a også ut-
som all-
de.

nisjon til
bedehus.
a vi kun-
te lite be-
Her er
n er helt
som an-
s til en-
ver alt i
venner
av mig

vor jeg
-Ezer.
var jeg
takk-

nemlig for besøket, da og det var kjært atter å være her.

Efter å ha vært her i noen dager tok vi så skibet over Malangen, så tilfots over fjellet til Josopvannet.

På dette sted var det en liten vekelse for to år siden, og det var meget gledelig å finne de fleste venner igjen, gremdeles bevarede i Herren.

Efter det første møte her gikk vi så atter videre og kom sent om aftenen til Balsfjord, hvor jeg tok inn hos br. Eilertsen.

Noen flagg såes ennu og vi var glade over at vi fikk oppleve en 17. mai ennu med fred over land og bygd, — dog størst av alt å få forkynne til alle at vi er blitt borgere av et land som aldri noen makt skal kunne overvinne.

Lovet være Herren som antok sig vår sak og gjorde oss fri.

Vi stanset ca. 8 dage i Balsfjord og Herren gav oss gode møter sammens med de kjære venner der.

Det var kjært også å få hilse på br. Eilertsen som var kommet fra Finnmark en stund før vi kom.

På nordtur var jeg innom og hilste på søskenene Wangbergs, hvor vi likeledes fikk ha et møte.

Evangelist Einar Fossmo som denn tur har vært sammen med mig, vil nu fortsette og virke i Troms fylke, for mig står derimot atter kursen lengere nord til vårt kjære Finnmark.

Her er fremdeles kalt og surt, idag sterk kuling og sne.

Kjør hilsen til alle Røstens lesere med Salme 34, 7.

Eders Oskar Gamst.

S.S. Rikart With den 25. mai 38.

*

Stevnet i Ytre Enebakk

29. mai 1938.

Klippen — fullkommen er hans gjerning, ti alle hans veie er rett. gjerning, ti alle hans veie er rette. ferdig og rettvis er han.

5. Mos. 32, 4. Amen.

Dagen oprandt med ganske vakert vær og venner strømmet til fra mange kanter. De første som nådde frem var fra Harestua, og siden kom de fra Askim med musikk og sang, og utrettelig var vennene til å synge hele tiden. Med så mange folk og dårlig luft er det stor nåde å se en slik tropp utrettelige sangere. Herren skal lønne den enkelte for det gode innslag som sangerne gjorde. Så skal jeg fortsette å nevne ven-

ner fra Moss, Hobøl, Spydeberg, Hurum, Ski og flere steder, og en luftning kjentes ved å få møtes i Jesu navn. Undertegnede ønsket vennene velkommen i Jesu navn, og leste fra Joh. 5, 1—9. Jesus er mere en Bethesda dam. Derefter bad vi vår trofaste Gud og Fader velsigne oss rikelig for Jesu skyld, og vi fikk også erfare en herlig åpning i hele stevnet. Gud være lovet. Det første møte blev bare ganske kort, da vi skulde ha dåp like etterpå. Br. Hegh var første taler og leste fra Joh. 8 fra 21. vers, og stanset ved frigjørelsen. Derefter talte br. Aug. Andersen, som Gud har brukt her det meste av vinteren til stor velsignelse og fremgang for venneflokken. Gud være lov. Han talte med liv og varme, og en dør var opladt. Så en kort bønnestund. Derefter spisepause. Så gikk vi i flokk og følge ned til «Ænon nær ved Salem», ti der var meget vann. Undertegnede fikk her døpe 7 søsken herfra. Det var en masse folk samlet og Guds nærhet var følbar. Halleluja!

Kl. 3 kom br. Bjerva med forstaner M. K. Kleppe som var første taler og som fikk meget godt å frembære fra Guds rike skattkammer. Br. Dammen talte derefter og velsignelsens regnstrømme var sterke, ja rene styrtskurer. Halleluja!

Det deltok mange og det er umulig å få nevnte alt. Summen av det hele blir: Gud er god. Amen!

Møtet kl. 6 tok vi først op misjonskollekt til br. Glittenbergs hjemreise som innbragte kr. 87.00. Derefter talte br. Falk, Hushovd, Holien og mange flere deltok. Og Gud møtte så herlig hjertene at gledes-tårene fløt. Tunger med tyding fikk vi også i møtene, og Guds nærhet var følbar. Halleluja!

«Ja, det synger i min ånd, jeg er grepet av hans hånd, draget inn til Jesu hjerte o, det synger i min ånd.» Kun disse korte beretninger og hilsen fra br. evangelist

H. I. Ersrud.

*

Her er sædejord nok — — —

Vi synger i en sang: «Arbeid før natten kommer.» Det er godt å vite at det er flere som tar det alvorlig. Vi har arbeidsplasser nok, ingen bør lukke sig innenfor fire vegger.

Undertegnede hadde anledning til å være tilstede på et møte på Greåker fredag den 3. juni 1938, hvor

STEVNE

Vennekretsen Eidsvoll avholder stevne i lokale «Arken» ved Råholt i Eidsvoll lørdag 25. og søndag 26. juni. Velkomstmøte lørdag kl. 8.

Søndag-form. møte kl. 11. Dåp kl. 3. Møte kl. 5. Mat og drikkekar medtas. Kaffe og melk på stedet.

Flere evangelister deltar. Alle velkommen.

For vennene
Ludv. Furulund,
Dal st.

forstander Fredolf Johnsen fra Sarpsborg hadde slått til lyd for det. Det var flere troende brødre og søstre samlet, og Gud gav oss et herlig møte, måtte flere brødre og søstre give sin støtte og hjelp for å fremme Guds rike.

Lørdag aften 4. juni 1938 hadde også noen venner møte på Skjeberg kommunegård. Flere var møtt frem med sine instrumenter. Det var godt å få sitte og lytte på vidnesbyrdene, sangen og musikken. Gud gav oss et godt møte hvor en fikk kjenne at det var åpning. Br. F. Martinsen talte og likeledes br. Oskar Karlsen fra Skjeberg var i ildlinjen. Må Gud velsigne brødrene — ja alt Guds folk og frelse oss fra partiskhet som ikke er fra Gud, men selveste djevelen. Venner — brødre og søstre! — uanset hvilket menighetssamfund du er med i, bare du er i samfund med Gud. Husk disse steder i eders bønner.

Alt Guds folks motto skulde være og som er bibelsk (les Johannes evg. 17, 20—21 og Lukas evg. 14, 23). Guds barns enhet — og synderes frelse!

La oss arbeide med det mål for øie. Det vil undertegnede gjøre.

H. Guldberg.

Predikantkonferanse

Flere predikende brødre har uttalt ønsket om å ha en ukes sammenkomst i høst hvor de kunde samtale og forskjellige ting. At det kan være av stor viktighet å komme sammen til bønn og samtale er klart, veksle inntrykk og drøfte hvilken måte de best skal tjene i den bevegelse de er med i.

Alt dette må naturligvis drøftes nærmere og hvis det er stemning for en slik sammenkomst, kan brev sendes undertegnede. Vi skal komme tilbake til dette senere.

G. Iversen, Boks 52. S.borg.

Misjonsbeløp.

Innkomet til Glittenbergs fra 1. januar til 1. juni 1938:

«Betel» barnemisjon ved Ågot

Eriksen Espeland	kr. 275.00
Gitt Svelvik	10.00
En broder på Fiskå	50.00
Fra venner i Hobøl og Garder	38.00
Menigheten i Råde ved Harald Skovly	100.00
Fra venner i Hobøl og Garder	30.00
Fra venner i Kr.sand ved I. Tisthammer	50.00
Inga og Johan Moum, Trheim	15.00
Peder Næs, Skudneshamn	50.00
Gabriel Lunde, Spangereid	50.00
Ubenevnt Moss	5.00
Fra vennene i Stavanger ved O. Ottesen	153.00
Misjonsvenn i Salten	20.00
Gitt, en evangelist	10.00
Nils Brøto, Gol	10.00
Fra venner på Gandal ved Sigurd P. Ekeland	10.00
Johs. Skår, Mosterhamn	10.00
Mandius Skimmeland, Mosterhamn	10.00
Marie og Anders Hermansen, Mosterhamn	10.00
En søster i Bergen	5.00
Kvinnemisjonen ved Malene Fotland, Mosterhamn	50.85
En broder, Mosterhamn «Evangelisten» ved Tonny Løklingholm	5.00
Osm. Jonassen, Sagvåg	31.52
Mikal K. Totland, Mosterhamn	10.00
Endre M. Totland, Mosterhamn	20.00
Fra venner i Hobøl og Garder	5.00
A. og I. Komogfjord i Finmark	25.00
Harry Stenersen, Mosterhamn	10.00
En broder på Mosterhamn	5.00
«Hvad du får lykke til» Søndagsskolen i «Zion» ved O. Stenersen	25.00
En broder på Mosterhamn	40.00
Søster M. S., Mosterhamn	20.00
Gunnar Størksen, Mosterhamn	26.05
Størk Solås, Mosterhamn	10.00
Fra vennene i Mandal ved Arent Andersen	15.00
Marie Kvalsvik, Elvebakken Alta	10.00
Ved Thor Glittenberg, Rubbestanes	47.00
Vennene i «Betel» ved Ågot Eriksen Espeland	5.00
Stener Stenersen, Moster-	53.10
	109.00

hamn	10.00
M. og C. Fjeldberg	10.00
Venner i Kr.sand ved J. Tisthammer	50.00
Vennene på Ballestad	50.00
Misjonsbøsser på Litlabø ved O. Vilhelmsen	16.21
Vennene i Garder og Hobøl ved Leif Helgerød	21.00
Vennene på Sele og Bore ved Reinert Sele	30.00
Ubenevnt ved N. Haugrud, Drammen	20.00
Ved Anna M. Haugen, Lauvstad	30.00
De frie venner i Spangereid Ved Ludvik Gahal	50.00
Leif Helgerød, Såner	22.50
Ved H. I. Ersrud, ytre Enebak	87.00
H. og R. V., Svelvik	10.00
Chr. Christoffersen, Drammen	10.00

Hjertelig takk til hver enkelt gaver. Gud velsigne eder rikelig igjen.

Broderhilsen
R. Løklingholm,
Mosterhamn.

Stevne.

Vennene i Komogfjord innbyr til stevne søndag 17. juli. Stevnet begynner lørdag aften og alle er velkommen i Jesu navn!

For vennene
Sigurd Breimoen.

Betel, Larkollen.

Stevne holdes søndag 17. juli. Møter kl. 10.30, 4 og 7. Flere tilreisende brødre deltar. Kopp og niste medtas. Drikkevarer fåes kjøpt på stedet.

For vennene
Ludv. Jansen.

STEVNE

avholdes søndag 26. juni på Åsheim behus, Hurum. Møtetid kl. 10.30, kl. 3.30 og 6 em.

Tale av: Evangelistene R. Dammen og E. Sørensen. Velkomstmøte lørdag aften kl. 8. Alle velkommen i Jesu navn.

For vennene
Hjalmar Sørli.

STEVNE

Med Guds vilje avholdes stevne og innvielse av det nye behuset i Kistrand søndag 24. juli. Begynner lørdag aften.

Alle velkommen i Jesu navn.
K. Skipperud.

Bibeluke avholdes på Moens pensjonat

Fevik pr. Arendal f.o.m. søndag den 7de t.o.m. søndag den 14. august. Som lærer: M. K. Kleppe og Joh. Hedin. Alle bibeltimer holdes i pensjonatet. Aftenmøtene i leiet lokale. Pensjonsprisen kr. 4.75 pr. døgn, innklusiv skatt etc. tilsammen kr. 38.00. Alle måltider blir felles.

Da antallet er begrenset bedes som ønsker å delta snarest melde til undertegnede.

Innmeldelsespenge kr. 5.00 som forskuddsbetaling som ikke returneres dersom innmelderen uteblir.

Albert Robinson,
Mariegt. 7 B Oslo

Vennestevne

avholdes på Klippen Saltnes, søndag den 3. juli. Talere: E. Sørensen og Ernst Falck med flere tilreisende brødre. Møtene begynner kl. 11 og 6. Niste, kopp og mugge medtas. Kaffe, melk etc. fåes kjøpt på stedet.

Velkommen i Jesu navn.

For vennene
Lars Lervik.

Vestre Gran.

Vennestevne på Fjordvang søndag 3. juli. Alle velkommen.

Lars Falang.

Stevne.

Vennene på «Betel», Storsteinnes Balsfjord, innbyr til stevne søndag den 10. juli.

Stevnet begynner lørdag kl. 20. Innmeldelse til undertegnede.

Henrik Eilertsen.

Svelvik.

Stevne avholdes på «Karmel» søndag 10. juli, hvortil venner innbydes. August Andersen fra Rygge deltar.

For forsamlingen på «Karmel»
Anton Dyve.

Hvilehjemmet «FREDLY»

Åpent hele året. Sted for troende venner. Mottar på sykekassen. Telefon Vestre Gran nr. 9 I. Evngl. Ruth Hansen, Vestre Gran, Hadeland.

Troende venner!

Besøk BANK - KAFEEN (Trygve Gabrielsen) Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød

«Glommen»s trykkeri, Sarpsborg 1938